

**Monikulttuurikeskus
Villa Victor**

**Kirkkotorin koulutuskeskus
Asemakatu 5
Oulu 90100.**

**Runolija:
Ye Yint Thet Zwe**

Kääntäjät:

1. Ye Yint Tin Aung Moe
2. Zwe hay hman
3. Mya Than Nyunt
4. Sami Hänninen

**Julkaistu:
Juha Eskola**

ဥရောပဝေဒနာညများ

Ye Yint Thet Zwe
ရဲရင့်သက်ဇွဲ

**European Nights
Sufferings!
Second Edition**

06 June 2014
၁၉ ဇွန်လ ၂၀၁၄

Poems by
ကဗျာစာစဉ်းမူ

OULU

OSALLISTU JA VAIKUTA

Kotoutamisrahasto
Tukea kotoutumiseen

**Monikulttuurikeskus Villa Victor
Kirkkotorin koulutuskeskus
Asemakatu 5
Oulu 90100.**

Puhelin: 050 346 0995

Sähköposti: juha.eskola @ ouka.fi

Lisätietoja: <http://www.ouka.fi/oulu/villavictor>

လူဖြစ်ရတဲ့ ... ဒုက္ခ

အမေပေးတဲ့အသက်
ဖက်နဲ့ ထုပ်
ရန်သူလက်က
လွတ်မြောက်အောင်လုပ်ခဲ့ဘူးတယ်.....။

အချစ် ဗာယာကျော့ကွင်း
ဆင်းရဲခြင်းနက်နဲ
ဒုက္ခတွင်းထဲလဲ
မက်မက်မောမော
ခုန်ဆင်းခဲ့ဘူးတယ် .....။

စွန်းထင်းပေညစ်
သောကစစ်စစ်များနဲ့
လူဖြစ်ခဲ့ရနေ့ ရက်များ
အကြိမ်ကြိမ်လျှော်ဖွတ်လည်း
နဂိုမူလ ပြန်မရတော့တဲ့ဘဝ
စိတ်ဟာမကောင်းမှုမှာမို့
လျော်တယ် .....။

အမေ့ဝမ်းကထွက်စ
ဖြူစင်တဲ့ဘဝကိုတမ်းတ
အပြစ်မရှိသေးတဲ့
ခလေးလေးဘဝကို
တခါလောက်ရောက်ချင်သေးတယ်.....။

အခုတော့.....

(ကို)ခင်ဝမ်းသီချင်းစာသားလို
အမှားသံသရာမှာ
စိတ်နှောက်ကိုယ်ပါမိတော့

နှောင်တတွေနဲ့ လူ .....။

ရဲရင့်သက်ဖွဲ့
၁၀၁၂၀၁၂

The sorrow of being men

The life mum gave
lock and key
I escaped from the
hands of enemies
The deception of love
troubled and deep
trouble after trouble
I jumped in very willingly.

There were stains
the wars of sorrow
days of bein man
no matter
how much I wash
a life where it could never
be normal again
my mind take pleasure
in badness
When I first exit my
mum's womb

I longed for the simplest
life of a child without sin
I wanna go there once
again.
Now, like the lyrics of
Ko Khin one's song
the mind got lost in the
maze of wrong
I'm a man full of regrets.

POEM BY YE YINT THET ZWE

**ကြေကွဲစရာတွေထဲမှာ
ငါ့ကိုထားခဲ့**

ကမ္ဘာဦးအစ
အာဒမ် က ၈၀ ကို
ထွေးပိုက်ထားခဲ့သလိုမျိုး
အိပ်မက်ကို
နှင်သယ်ဆောင်လာခဲ့တယ် ။

ဘယ်အရာမှ မတည်မြဲဘူး
“ကျေးဇူးပြုပြီး နောက်ကို
ထောင်ဝင်စာ မလာပါနဲ့။”
မျက်ရည်ပေါက်တွေက
ငါ့နှလုံးသားကို တ စ ဆီ ရွှေ့ ။

လွတ်လပ်မှု တန်းတူညီမျှမှု
ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံတော်
အသက်စွန့် သွားတဲ့ ရဲဘော်
အဲဒီ အောက်ဆုံးမှာမှ

အချစ်ဟာ ရှင်သန်တယ်
“နှင် မငိုပါနဲ့။ ။”

နာရီလက်တံတွေက
မျက်ရည်တာရိုး
ရိုက်ချိုးနေကြတယ်၊
စကားလုံးတွေက
နှုတ်ဖျားမှာ အလှအယက် ဆွံ့ အ
မျက်လုံး တလုံးက
မျက်လုံး တလုံးကို ညှို့ ယူဖမ်းစား ။

“ဘာမှာဦးမလဲ”
ဟိုး အဝေးကြီးက
ပြေးလာရသလိုမျိုး
မောဟိုက် နွမ်းလျ တိုးတိမ်တဲ့
အသံ
ငါ့ စိတ်ကို
မိုင်ကုန်မြှင့်တင်လိုက်တယ်
“ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်
သင့်တော်မယ့်လူတွေ့ ရင်
အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ပါ” စကားသံ
အဆုံးမှာ
သံတခါးပိတ်သံနဲ့ အတူ
ရှိုက်သံသဲ့သဲ့ရယ်
ကျီးတအုပ်ပြိုဆင်းသွားသံသာ
ငါ့ဘဝရဲ့ နောက်ဆုံး ။

**Leave me in all
my sorrow**

At the beginning of
the world,
like the way Adam
embrace Eve
you carry my dream.

Nothing last forever
Please do not visit me
in prison next time
her tear drops
crushed my heart.

Freedom and equality
A democratic Nation
Patriotic comrade
At the bottom of it all,
love grows stronger
so please do not cry

The hands of the
clock, make my tears
swell
and break the dam.
Words,at the tip of
the tongue are stuck
with too many things
to be said.
The eyes speak what
the words could not.

" Is there anything
you need?"

She asked in an
exhausted low voice
that sounded from
faraway place.

I grit my teeth and
gather my strength.
"Please take care of
yourself. If you find
anyone suitable,
please remarry." I
said.

The conversation
ended with her
sobbing and the
sound of the gates
closing.
The last of my life.

**POEM BY YE YINT
TRANSLATE BY
ZWE HAY HMAN**

ဥရောပ ဝေဒနာသည်များ

တုန်ခြင်း နှေးခြင်း
လေးလံခြင်း ရွှေ့ မရခြင်း
ဝေဒနာများက
သေရွာကို တွန်းပို့
နေတဲ့ကြား
စာတိုပေစနဲ့ လွှမ်း

ပါရမီဖြည့်ဖက်ကို

တမ်းတတယ် .....။

အမေအို ဘယ်လိုနေရှာမလဲ
နရသိန်ထဲက ငါ့ သူရဲကောင်း
သူပုန်နဲ့ သူ့ ရဲဘော်ရဲဘက်များ
ဆယ်စုနှစ်တခု နီးပါး
ယုံကြည်တဲ့လက်ခိုင်မြဲခဲ့သူများ
သမီး သား တူမများ
အလွမ်းဓာတ်က
ချုပ်တည်းတဲ့ကြား
ထိုးဖောက်စီးဆင်းသွားမြဲ .....။

လူမျိုး မတူဘူး
ဘာသာစကား မတူဘူး
ရာသီဥတု မတူဘူး
ဒါပေမယ့် တူတာတွေကိုစု
ငါတို့ လိုချင်တဲ့ စံနှစ်တခု
သူတို့ ထုဆစ်ထားနိုင်ခဲ့ကြတယ်
အဲဒီစံနှစ်အောက်မှာပါပဲ
အမေပေးတဲ့ အသက်တချောင်း
ဖြောင်းကန်ကျိုးကြ
သူတို့ တတွေလက်နဲ့
ငါ အသက်ဆက်ရှင်သန်ခဲ့ရ .....။

ဘဝကတော့
မရေရာမသေချာသေးဘူး
ညစဉ် အိပ်မက်ထဲမှာ
ရထားဥသြသံ ကြားရမြဲ .....။

(ဆေးရုံပေါ်မှဝေဒနာနေ

့ရက်များသို့)
ရဲရင့်သက်ဖွဲ့ ၁၀ ၁၁ ၂၀၁၀

**EUROPEAN NIGHTS
SUFFERINGS ***

I had long for my better
half,
And so much I missed her.
Through reading letters
and words
Amidst dumbness,
slowness,
Immovability and
heaviness
Drive me to the edge of
death.

My forlornness seep and
flow out,
Though I hold them back.
I wonder how my old
mother could stand it,
And how the rebels and
their comrades
Left in the prisons for a
common belief,
Who are hands in hands
for nearly a decade,

And my nephews and
nieces survived.
Though the races are
different,
Languages are different,
The weathers are
different,
But, they sculpted a
system
That we envied and
longed for our land
By putting all common
interests together.
Under that system,
My very life, once almost
broken into pieces,

They rescued and
refreshed it by their
hands,
For me, to again
enjoy the life
That my mother gave me
in the beginning!

My life is still uncertain,
but
I hear the siren of the
trains,
Every night . . . . (again,
then again.)

POEM BY YE YINT THET ZWE

**TRANSLATE BY
MYA THAN NYUNT**

(Recounting the suffering
days when I was
hospitalized in European
hospital.)

ဥရောပ ဝေဒနာညများ(၂)

ညီမလေးရေ
ဆောင်းညချမ်းချမ်းမှာ
သေရွာပါမယ့်အလွမ်း
တပြေ(ပြည်)တရွာက
ဝေဒနာနဲ့
တမ်းခြင်းတခုရယ်ပါ .....။

ညီမလေးရေ
ရည်မှန်းချက်
မျှော်လင့်ချက်
ဘဝကို တပ်မက်တွယ်တာ
ပူပန်(ပင်)တတ်တဲ့စိတ်ဟာ
မိခင်ကောင်း
ဇနီးကောင်းတို့ရဲ့ဂီ
ဘာဝဲမဟုတ်လား .....။

ညီမလေးရေ
ရွှေပေါ်မြတင် မထားနိုင်ခဲ့ဘူး
လက်ညှိုးညွှန်ရာ

ရေမဖြစ်စေခဲ့ဘူး
ကိုယ့်အတ္တနဲ့ ကိုယ်ဓမ္မ လျော်
တိုင်းပြည်လွတ်မြောက်ရေးအ
ပေါ်
မိသားစုရဲ့ အပျော်တွေကို
စတေး
ငါ့ကို ... ခွင့်လွှတ်ပေးပါ .....။

ညီမလေးရေ
သမီးလေးက အဖေကိုတရားပြ
ဘဝမှာတဲ့
မလုပ်မဖြစ်တဲ့
အလုပ်တွေအတွက်
ကိုယ်လုပ်ချင်တဲ့
အလုပ်တွေကို
စွန့် လွှတ်ရ
အနစ်နာခံရတတ်တယ် တဲ့
ငါ့ မှာ ပြောစရာစကား
ရှားပါးလွန်းလှချည်ရဲ့ .....။

ညီမလေးရေ
အခုတော့
ငါလှဲလျောင်းရာ
ကုတင်နံဘေးက
ပြုတင်းတံခါးမှန်မှာ
တဖွဲဖွဲလာကပ်နေတဲ့
နှင်းပွင့်လေးတွေကိုငေးရင်း

နောက်ဆုံးသစ်ရွက်
ဝတ္ထုတိုလေးကို
နင့်နင့်သည်းသည်း
သတိရနေမိတယ် .....။
ရဲရင့်သက်ဖွဲ့၁၂၀၁၀(ဆေးရုံ
ပေါ်မှဝေဒနာနေ့ ရက်များသို့)

My little dove

My little dove,
I might have to carry these
to my grave -
Intense missing of you
And forlornness in
icy winter
In a complete foreign land.

My little dove,
The dreams, the prospects
And concern and worry
To possess these
All are a good mother to
be
And a good wife to be,
too.

My dear little dove,
I failed to give you
A luxurious and
comfortable life.

Likewise, my pointing
finger,
In fact, carries no real
power.
Forgive me my love;
I dumped family's joy
Over my country's
freedom, and
I sacrificed the joys of my
family
Again, to feed my ego.

My dear little dove,
I was dump founded one
day
Receiving a lecture from
our daughter.
“We sacrificed sometimes
for impractical deeds,
So they gave us no fruit or
perceived results,”
Said she, but I found no
words to requite her at all
.....

My dear little dove,
I, lying on my hospital bed
And gazing the white
snowflakes
As they flew and landed
on
And on the glass window
by my bed,

Recounted the last story
That we in scripted on the
fallen leaves . . . . .
So densely and so
intensely lo!!

POEM BY YE YINT THET ZWE

(11.11.2010- To the days I
wrestled with my illness,
pain and sufferings)

မေးခွန်းများ

ငိုကြွေးခြင်းတခုနဲ့ စ
လူ့ ဘဝထဲ ဝင်လာကြတဲ့အခါ
ဘာမှမပါ ဗလာခန္ဓာကိုယ်တခုသာ
ငိုကြွေးခြင်းများစွာ
လူ့ ဘဝထဲက ပြန်ထွက်တဲ့အခါ
အဲဒီ ခန္ဓာကိုယ်တခုသာ
ပြန်ပါသွားကြ .....။
တရားရှာ .... ကိုယ်မှာတွေ့ တဲ့
မွေးဖွားခြင်းနဲ့ သေဆုံးခြင်း ကြား
အပ်နှစ်စင်း ထိတွေ့ ပုံများ
လွယ်ကူးလွန်းစွာ
မနသတ္တဘာဝေါ ဒုလ္လဘော
လူ့ ဘဝ ရခဲခြင်းသဘော
ဘုရားဟောလည်း
အရှိသားမဟုတ်လား: .....။
ပူလောင်မှုတွေ နာကျင်မှုတွေ
ဆာလောင်မှုတွေ

လိုအင်ဆန္ဒ မပြည့်ဝသမျှ
ဘဝ ... ဘဝ ...
တရားရစရာ အကောင်းသား
အလောင်းများနဲ့
ယပ်တောင်များကပြောပြ
ဧည့်သည်တဲ့
သံဝေဂတေး ဟစ်ကြွေးသံများ
ပဲ့တင်ထပ်မျှ .....။
မွေးဖွားခြင်းနဲ့ သေဆုံးခြင်းကြား
တို့ လူသားတွေ
ဘာတွေ မှားခဲ့ကြမလဲ
ဘာတွေ ထားခဲ့ကြမလဲ
မသေးခင်တွေ
ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်မေးရဦးမယ်
.....။
ရဲရင့်သက်ဖွဲ့
ဒီအဘိ ၂၀၁၀

Puzzles?

I came into this world
naked
With a cry in the
beginning.

When I leave this world,
By then, with lots of cries,
That naked body of mine
alone will return to its
source.

You find the truth in your
body.
How easy meeting of the
two needles,
One dropped from the sky
and
One flied up to the sky!
Even though the Buddha
has said,
Being born as a human,
The chances are so slim
and
Harder than meeting of
those two needles.

Grieves, pains, hungers
And thirst of desires,
All not fulfilled,
Life . . . life . . . life . . . .
Presented by the fans and
corpses,
To our remorse,
Alas! We're just mere
guests.

What went wrong with us
And what we left behind,
During that period
Of between the cradle and
coffin?
Should we question
ourselves?

POEM BY YE YINT THET ZWE

ဖြစ်တည်မှု

ဆည်းဆာရဲ့ အရောင်
 တိမ်တောက်ပုံက
 အဆန်းတကြယ်
 ဆေးမှင်ရည် ဖျန်းပက်ထားသလိုပ
 လှတာမက်၍
 ညစာခက်ခဲရသူ ...။
 မသေချာ မရေရာမှုများ
 ငါ့ အပေါ်ပြိုကျ
 အလင်းရောင်တစ်
 လိုချင်လှပြီ .....။
 ကောက်ကွေ့ တဲ့ လမ်းများနဲ့
 ကောက်ကွေ့ တဲ့ စိတ်များအပေါ်
 အပြစ်ဖွဲ့ စကား မဆိုချင်ပါ
 ငါ လိုချင်တာ
 ရိုးဖြောင့်မှုတစ်ခုသာ ...။
 ချောင်းရေတွေက မြစ်ထဲစီးဝင်
 မြစ်ရေတွေက ပင်လယ်ထဲစီးဆင်း
 ဘဝရဲ့ နေထိုင်မှု အနုပညာထဲ
 ပင်လယ်ရှာမတွေ့ တဲ့မြစ်ဟာ
 ငါ ... ကိုယ်တိုင်
 ဖြစ်နေတော့တယ်....။
 ရဲရင့်သက်ဖွဲ့
 ၁၈ ၀၁ ၂၀၁၁

In Reality *

The setting sun and the
 color of the clouds

Like the splash of paints,
 fabulous!
 I'm monger of beauty
 Whose dinner used to be
 uncertain!

I had longed for a light,
 As insecurity and
 uncertainty loomed
 And fell apart over me.

Though what I want is
 honesty,
 But I won't complain
 Of the zigzag streets and
 crooked minds.

The stream water enter
 into rivers,
 While the river water
 discharges into Oceans.
 Alas, I found myself
 recovered
 That I am the river itself
 that couldn't find
 The ocean, in the arts of
 living in the social life . . .

**POEM BY YE YINT THET ZWE
 18.01.2011**

ဘုရားသခင်လက်ထဲမှာ

သစ်ပင် ပန်းပွင့်
ကျေးဇူးငှက်သံသာ
တောတောင်ရေမြေ
သဘာဝတရား
မဟာလူသားကအစ
ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းပေးထားတာ
မဟုတ်လား ...။

ကမ္ဘာဦးအစ
အေဒင်ဥယျာဉ်ထဲက
စခဲ့တဲ့ဇာတ်လမ်း
ကြမ်းသလား ရမ်းသလား
ငါ ... မသိချင် .....။

ထားမြစ်ထားတဲ့ အပင်ကအသီး
ချို ချဉ် ဖန် ခါး မှားသွားမှာလား
ငါ ... မတွေးချင် .....။

ငါဟာ
မင်းစိတ်နဲ့ ငါ့ကိုယ်
ငါမပိုင်တဲ့ ငါ့ဘဝကို
လိုက်ရှာတဲ့အခါ
အိပ်မက်တွေရဲ့ အဆုံး
ညကောင်းကင်တွေ အလယ်
ဘုရားသခင်ရဲ့ လက်ထဲ
ဘဝရဲ့ အစနဲ့ အဆုံးကိုတွေ့ တယ်

အဲဒီ အစနဲ့ အဆုံးဟာ

ထားမြစ်ထားတဲ့
သစ်သီးတလုံးဖြစ်နေခဲ့ပေါ့ .....။

ရဲရင့်သက်ဖွဲ့ ၀၆ ၀၁ ၂၀၁၁

In God's Hand

Trees, flowers,
Sweet chirps . . . chirps of
birds Nature, forests,
mountains and waters
Including humankind,
Aren't they the creation of
God?
I don't want to know
If the drama
That began in the Garden
Eden
Was it smooth or rogue?
So, too, the fruit's taste
If it's sweet or bitter
Or salty or sour, I care not!

Me –
My body with your mind,
When I search my life
I know I'm no longer the
master of it,
But, I found it at last,
At the end of the
dreams and

Middle of the nights'
skies,
Alas, in the God's hand.

That beginning and end,
In fact, is the forbidden
fruit lo!

POEM BY YE YINT THET ZWE
16.01.2011

ရိပ်စပ်ယား သိမ်သွားတဲ့
ဝင်ရိုးစွန်းက
နွေရာသီအကြောင်း

အခုတော့လည်း
ရေခဲတွေ
အရည်ပျော်ကုန်ပြီးတဲ့နောက်
ရောက်လာတဲ့ နွေဦးဟာ လှပချိုမြ
လို့ နေတယ် ။

လူ့ သဘာဝ လိုချင်တဲ့အရာဟာ
လှပနေမြဲ
အခုတော့
ဆောင်းရာသီခမျာ
လူတကာ မေးအငေါ့ခံ
သူ့ နေရာသူ့ပြန်သွားရရာပြီ ..

ဟောဒီဝင်ရိုးစွန်းအရပ်
နှစ်တနှစ်ရဲ့ သုံးပုံ နှစ်ပုံ
အအေးဓာတ်တွေ စုပုံနေတဲ့အရပ်

ဒီအရပ်မှာ
နေရောင်ခြည်ဟာရှားပါးပစ္စည်း
ဒီအရပ်မှာ လူတိုင်းရဲ့ သွေးဟာ
နေရောင်ချည်ဓာတ်ချို့ တဲ့
ဗီတာမင်ဒီ
ကိုသောက်သုံးရတာချင်းတူကြ
လရဲ့ ....

အဲသလို အရပ်ကသူတွေဟာ
ကမ္ဘာဦးကလူတွေ
မီးကိုမျှော်လင့်တောင်းတသလိုမျိုး
နွေရာသီကို မျှော်လင့်ကြတယ်
တဆောင်းတွင်းလုံး
သိမ်းစည်းထားခဲ့သမျှစိတ်ကူး
နွေရာသီမှာ ပျော်မြူးကြတယ်....

ရေခဲတွေ အရည်ပျော်ပြီးနောက်
ပင်လယ်ဟာ သူ့ ရဲ့ နဂိုမူလဘဝကို
ပြန်ရရှိသွားတယ်
ကျေးငှက်သာရကာ လူသံ ဆူညံ
နေရောင်ခြည်ဟာတလောကလုံး
ကို
လွှမ်းခြုံပြီ....

နှင်းခဲဖုံးမြေရဲ့ အလှဟာ
နွေဦးမှာ ကြွကြွရွရွ
မော်ဒယ်မ ကက်ဝပ်ခံ
လျှောက်သလိုပ
ဒီနွေမှာ လူတိုင်းဟာ
လူဖြစ်ရတဲ့ ဒုက္ခကို

မေ့လျော့ထားလိုက်ကြတယ်....

လူ့ဘဝဟာ
တိုတောင်းလွန်းလှတယ်
ရှုပ်စမ်းယားရဲ့ စကား
ငါ မှတ်သားဘူးပါရဲ့
အခုတော့ လူ
ဘဝထက်တိုတောင်း
ဝင်ရိုးစွန်းရဲ့ နွေရာသီအကြောင်းကို
ငါ ကောင်းကောင်းသိခဲ့ပြီ ...။

ရဲရင့်သက်စွဲ

Shakespeare ei tiedä mitään pohjoisen napapiirin kesästä!

Juuri nyt,
kun lumi on sulanut
on ihana kevät täällä.
Vaikka luonnostaan
haluaa ihminen aina hyvää
nyt, kun talvi on poissa
siitä puhutaan pahaa
kyllä, talvi on poissa.

Tämä pohjoisen napapiirin
paikka
toimii kaksi kolmannelta
vuodesta

kylmän varastona.
Täällä, missä
auringonpaiste on
harvinaista
jokaiselta uupuu
verestään D-vitamiinia
kyllä, puhutaanpa tasa-
arvosta,
koska me kaikki
tarvitsemme sitä, D-
vitamiinia.
Ihmiset täällä tarvitsevat
kesää
kuin muinaiset ihmiset
tarvitsivat tulta.
Koko talvi haudotaan
ajatuksia,
jotka kesällä päästetään
vapauteen.

Jään sulamisen jälkeen
meri saa takaisin
luontaisen elämänsä.
Linnut laulavat
ja ihmiset huutavat
harmoniassa,
koska aurinko paistaa.
Täällä lumi peitti maan
paljon kauniimmin
kuin koskaan ovat
vaatteet huippumalleja
peittäneet.

Kesällä ihmiset unohtavat
ihmisyytensä surun.
"On lyhyt elämämme".
Muistan sen hyvin
Shakespeare sanoi niin
ja nyt tiedän
pohjoisen napapiirin kesä
on lyhyempi kuin
ihmiselämä.

**POEM BY YE YINT THET ZWE
TRANSLATE BY
SAMI HÄNNINEN**

**ဆောင်းခိုငှက်တွေ
အိမ်ပြန်လာကြပြီ
ဘဝခိုငှက်တွေမှာတော့**

နှင်းပွင့်လေးတွေကို ငါချစ်တယ်
နှင်းအတုန်းအခဲတွေကိုလည်း
ငါချစ်တာပါပဲ။
နွေအခါမှာ ဂေပြင်ကျယ်
ဆောင်းအခါမှာ
ကစားကွင်းဖြစ်သွားတဲ့
ပင်လယ်ရဲ့ ဘဝကို
သနားလိုက်တာ။
ဝင်ရိုးစွန်းနိုင်ငံရဲ့
ဆောင်းနက်နက်ထဲတိုးဝင်သွားတဲ့
အခါ
သနားစရာဟာ ငါဖြစ်လို
သွားတယ်။

ဒါဟာ လွန်ခဲ့တဲ့တနှစ်က
ကြုံရတဲ့ ငါ့ အဖြစ်ကို
ပြန်ပြောပြတာပါ။

လူတွေ လူတွေ
အသားအရောင် လူမျိုး
ကိုးကွယ်ရာ မတူသောလည်း
ဘဝရှင်သန်ဘို့
အနာဂတ်ရှင်သန်ဘို့
သူတို့ အသိုက်အမြုံတွေကို စွန့်
ခွါခဲ့ရပုံက ထပ်တူ
ဆောင်းခိုငှက်များရဲ့ ပျံသန်းမှုမျိုး
ထပ်တူ
အဲဒီလို ထပ်တူပြုမှုနဲ့ သူတွေကို
ဟောဒီမြေပေါ်မှာ
ဘဝခိုငှက်တွေလို့
ငါဆိုလိုက်ချင်တယ်. ...။

ဖိနှိပ်ခံရတဲ့ဝေဒနာကို
ဖိနှိပ်ခံရဘူးသူသာလျှင်
စာနာနားလည်နိုင်တယ်
လုံခြုံအေးချမ်းတဲ့ ဒီမြေပေါ်မှာ
သူတို့ရဲ့ အိပ်စက်မှုတွေဟာ
ချောက်ချားစရာ
ကြောက်မက်ဘွယ်ရာ
အိပ်မက်တွေနဲ့ ဖျက်ဆီးခံနေရဆဲ
တယောက်ချင်းရဲ့
အဖြစ်အပျက်တွေကို
ကြားနာရတဲ့အခါ

မှတ်တမ်းရုပ်ရှင်တိုလေးတွေ
ကြည့်ရသလိုမျိုး
ခံစားချက်အဖုံဖုံ ငါ့ရင်ကို
တုန်စေတယ်
ငါ့နှလုံးသားကို ခုန်စေတယ်
ငါ့ မျက်ဝန်းကို မှိုရီဝေစေတယ်။

ရုတ်ရင့်ကြမ်းတမ်းတဲ့ လူမဆန်တဲ့
ဒီအဖြစ်အပျက်တွေဟာ
ဟောဒီကမ္ဘာကြီးရဲ့ နေရာအနံ့
မှာဖြစ်ပျက်နေတယ် ဆိုတာ
အေးခဲလွန်းတဲ့
ဝင်ရိုးစွန်းနိုင်ငံတခုရဲ့
လူသားတွေအနေနဲ့
ယုံချင်မှ ယုံကြံမယ်.....။
တကယ့်အဖြစ်အပျက်တွေဟာ
အိပ်မက်ထက် ဆန်းကျယ်တယ်
ဝတ္ထုဇာတ်လမ်း
ရုပ်ရှင်ဇာတ်ညွှန်းတို့
လိုက်မမှီတယ် ။

ခင်ဗျားပဲဖြစ်ဖြစ် ကျနော်ပဲဖြစ်ဖြစ်
တခြားတယောက်ပဲဖြစ်ဖြစ်
ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကို စွန့်ခွာ
မိသားစုကိုစွန့်ခွာ ချန်ထားခဲ့ရတဲ့
ဝေဒနာ
အသွားထက်ထက် ဓါးတလက်နဲ့
နှလုံးသားတည့်တည့်
ထိုးစိုက်လိုက်သလိုမျိုး ။

သူစိမ်းတွေရဲ့ မြေပေါ်မှာ
ဘာသာစကားမတူသူတွေရဲ့
ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
ယဉ်ကျေးမှုမတူသူတွေရဲ့
အရိပ်အောက်မှာ
ရှင်သန်ခွင့်ရတာ
ခါးသီးမှုတခုဆိုတာထက်
ငါ... ကံကောင်းလေခြင်းလို့ များ
ခင်ဗျားတို့ တွေးမိဘူးရဲ့ လား

ငါတော့ မထင်ဘူး
ကျန်ရစ်ခဲ့သူများ ရဲဘော်
ရဲဘက်များ
ဒုက္ခတွင်းထဲ ပြစ်ထားခဲ့သလို
ကိုယ့်ကိုယ်ကို အလွတ်ရုန်းခဲ့သလို
ခံစားရတဲ့စိတ်က
သိပ်နှိပ်စက်လွန်းတယ် ။

လူခြေတိတ်ဆိတ်
ညကတော့ အိပ်စက်သွားပြီ
သောကလှုပ်နှိုး ဝေဒနာဆိုး
အမျိုးမျိုးနဲ့
တရေးနိုးတာလား
တရေးမှမပျော်သေးတာလား
မိတ်ဆွေ စိတ်လျော့ စိတ်လျော့
ဖိဆီးမှုက ပေါ့ပေါ့လေးမှ မဟုတ်ပဲ
.....

ကဲ ... ဒီလိုတွေးရအောင်
ခင်ဗျားလွတ်မြောက်လာတဲ့အတွက်

ကျန်ခဲ့တဲ့ မိသားစု
ဆွေမျိုးသားခြင်း
မိတ်ဆွေ ရဲဘော်များ လိုအပ်ချက်
ခင်ဗျားကူညီဆောင်ရွက်ပေးနိုင်တယ်။
ခင်ဗျားရဲ့ လွတ်မြောက်
ရှင်သန်မှုအတွက်
ကျန်ရစ်သူမိသားစုက
ဝမ်းမြောက်နေပေလိမ့်မယ်။
ခင်ဗျားရဲ့ လွတ်မြောက်
ရှင်သန်မှုအတွက်
မိတ်ဆွေ ရဲဘော် ရဲဘက်များက
ဝမ်းသာနေကြလိမ့်မယ်။
ခင်ဗျားရဲ့ လွတ်မြောက် ရှင်သန်မှုနဲ့
ကမ္ဘာကြီးကို
အလှဆင်နိုင်လိမ့်မယ်။
တကယ်တော့
တို့ တတွေဟာ အထီးကျန်သူတွေ
မဟုတ်ဘူး
တို့ တတွေဟာ
မျှော်လင့်ချက်မဲ့တွေ မဟုတ်ဘူး
တို့ တတွေဟာ အနာဂတ်မဲ့တွေ
မဟုတ်ဘူး
တို့ တတွေဟာ အသားအရောင်
ရုပ်လက္ခဏာ မတူညီကြပေမယ့်
အရေပြားအောက်က သွေးတွေ
နီပုံခြင်းတူကြတယ်
တို့ တတွေဟာ
ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုအောက်က
ရုန်းထွက်လိုတဲ

ဆန္ဒတူညီကြတယ်
ဒီမိုး ဒီရေ ဒီလေ ဒီမြေ ဒီလူတွေရဲ့
မေတ္တာ ဂရုဏာ စွမ်းပကားနဲ့
ဖေးမကူညီမှုအောက်မှာ
ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဝေဒနာတွေ
ပျောက်ကင်းသက်သာသွားလိမ့်မယ်
လို့ ငါယုံတယ်....

ဆောင်းခိုငှက်တွေ
အိမ်ပြန်လာသလိုမျိုး
ဘဝခိုငှက်တွေလည်း
တနေ့ တော့အိမ်ပြန်ကြရမှာ.....
ရဲရင့်သက်စွဲ
၂၄၀၄၂၀၁၂
ဥး၃၆ အေအမ်

**The winter birds
have come home
What about the
people of daily lives.**

I love the snow flakes
I also love the huge snow
mountains.
I pity the life of the sea
It turns to playground
during winter
But turns to water during
summer.

I became the
subject of pity
When the country of the
equator
Enter the darkness of the
winter.
That I am just recounting
What happened
a year ago.

People people
Even though we differ in
skin color and religion
It's the same in a sense
that
We all left our family nest
To live a better life and a
better future.

The same for the flight of
the winter birds
For people who are the
same I just want to say
that we are all birds
of the daily lives.

Only those being
suppressed could
understand getting
suppressed
In a world so peaceful
and quiet

The sleep of those
sleeping are still
being haunted
By the fearsome
nightmares.

When I hear the trauma of
each and everyone
I feel as if I'm watching
short documentary film
All kinds of feeling shake
my heart
It makes my eyes watery.

Might not believe that
there are such inhumane
acts
Going on on the other side
of the world
The real life is much more
beyond belief
Than the dreams.
Even the history books
and the movie scripts
Cant be compared.

Be it you, me or any other
person.
The feeling of leaving your
country
Your family
Is painful as if a dagger ran
through my heart.

Getting to live in another
country
Speaking different
language
Living under different
culture.
Other think we are living a
better live instead of
bitterness.
I don't think so.
The feeling of leaving my
friends behind to suffer
Kills me every second of
every moment
The streets are clear
And the night has
welcome us.
Waking up feeling sorrow
Or haven't I fall asleep.

Relax my friend.
Stress is not that simple.
You can give a better life
for the family members
and the friends left
behind.
Your family and friends
would be very much
happy for your escape.
You can decorate the
world with your freedom.
In reality,

We are not lonely
We are not hopeless
We are not future less
Even though we differ in
look and skin color
It's the same under the
skin in which all our
bloods are red
It's the same in which we
all want to escape from
suppression
I believe all our sores
would be healed
Under the care of help of
people in this very country
the winter birds return
home
We all have to return
home too.

POEM BY YE YINT THET ZWE

ပျောက်သောလမ်း

ပျားရည်လို မချိုသောဒုက္ခများ
အလိုမတူပဲ
တရှိုက်မက်မက်ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့
ဘူးတယ် အမေ။
ရင်ဘတ်ပြုတင်းတံခါးကိုလည်း
ပိတ်ထားခဲ့သလား
ဖွင့်ထားမိသလား
မပီပိုးတဝါးနဲ့.

တံလျှပ်တွေကို
အဝမ်းမရသောက်နေခဲ့ရဦး
ပျောက်နေတဲ့ လရောင်အတွက်
အသဲကွဲနေရသူပါအမေ။
မိုက်မှားမိခဲ့တယ်
(အမေရဲ့ သွန်သင်ချက်တွေကြား
က)
နေရောင်လရောင်
ကြယ်ရဲ့အရောင်တွေ
မသိအောင်ကိုပဲ
မိုက်လုံးကြီးတွေ ဝေဝေဆာဆာနဲ့
မိုက်မှားမိခဲ့ပါတယ်... အမေ။
အမေဖြစ်စေချင်တာတွေကို
ကျနော်ကပစ်ပယ်
ကျနော်ဖြစ်ချင်တာတွေကအမေက
နားလည်
စုန်ရေရဲ့ သဘောကို ရင်နဲ့ခံစား
သိနားလည်လာတဲ့အခါ
ကျနော်က အမေရဲ့ဝေးရာမှာပါ
အမေ။
အမေရင်က ထွက်ခွါပျံသန်း
လျှောက်ခဲ့တဲ့လမ်း
သုံးဆယ်ခြောက်နှစ်ခရီးကြမ်းမှာ
ဘဝရဲ့ အရသာ
ချိုတဝက် ခါးတဝက်
အတွေ့အကြုံတွေနဲ့
ရင့်ကျက်ခဲ့ပြီးမှ
ပိုင်ဆိုင်တာတွေ
ပြန်လှုံ့ကြည့်တဲ့အခါ
ဇနီး သား သမီးနဲ့ အကြွေး

မရေရာတဲ့ အနာဂါတ်လဲပါသေးရဲ့
အမေ။
ညတည
ရဲ့ချောက်အိပ်မက်တခုလို
ဒုက္ခတွေနဲ့အိပ်ရာကနီးထ
ကျနော်မျက်ရည်စတွေနဲ့
ကြေကွဲရပါရဲ့အမေ။
ကံကိုယုံလို၊ ဆူးပုံ နင်းတဲ့သား
ဘဝရဲ့ခက်ခဲကြမ်းတမ်းမှု
ဆူးတွေကြားမှာ
အမေရဲ့မေတ္တာအေးရိပ်
ရွေးသိပ်ချင်မိတဲ့
တောင့်တစိတ်က
တိတ်တဆိတ်ဝင်ရောက်
သောကအမောတွေဖောက်လို၊
အမေရယ်အခုများတော့
အမေ့ဆီကရခဲ့တဲ့အမွေဗီဇ
စာ ကဗျာ ဂီတတွေနဲ့
ဘဝကိုမြို့မြို့ချနေမိရဲ့ အမေ။

(ဂိုရင့်သက်စွဲ)

The Lost Track

Mom,
Though I agree not, but
I'd been, so long, living
with sufferings,
Those were not
sweetened like honey.
I confuse if I open

Or close my breast's
window, but
Drinking the mirage and
Grieving with
broken heart
For the lost moonbeams.

I've been fooling myself,
Ignoring your teachings,
Even can't distinguish
sunlight
From moonlight or from
starlight.

A fool, mom, I'm, in deed,
a big fool.
I've negated what you
wish me to be,
But you gave in my wish
and understood me.
I am already far away
from you
When I realized the nature
of current
Feeling with my breast.
Leaving from your
breast and
After 36 years of life's
rough journey
I experienced sweet and
bitterness of life
And reached maturity.

I found among my
possessions are,
A wife, a son and
a daughter, and debts;
Besides, a bleak and
blurred future, too.
Mom,
It's like a nightmare and a
frightful dream,
And I found tears on my
cheek when I woke up this
morning.
I grieved so much mom,
so much.

**POEM BY YE YINT THET ZWE
TRANSLATE BY
MYA THAN NYUNT**

ကျနော်တို့ က စစ်ပွဲတွေကို မှန်းတယ် မေမေ

ကျနော်တို့ က စစ်ပွဲတွေကို
မှန်းတယ် မေမေ
စစ်ကိုမှန်းလို့ စစ်တိုက်နေရတာပါ
ဆိုစကားကြားတော့
သားမှတ်မိနေတယ်

တရားနဲ့ ဓါး
အားနှစ်အားတွင်
တရားကိုချစ် ဓါးကိုပြစ်အံ့
စစ်ကိုငါတို့ မှန်းပါသည် တဲ့

မေမေရွတ်ပြနေကျ
ကဗျာတစ်လေ....

မေမေရေ
ခေတ်တခေတ်ကိုထုဆစ် ပျံသန်း
ယုံကြည်ရာလမ်းမှာ ... သားတို့
လေ
တရားနဲ့ ဓါး
အားနှစ်အားတွင်
တရားကိုမြဲ ဓါးကိုဆွဲ အံ့
စစ်ကို ငါတို့
နိုင်အောင်တိုက်ပါမည်...

တကယ်ဆို
ကျနော်တို့ က စစ်ပွဲတွေကို
မုန်းတယ် မေမေ ။

ရဲရင့်သက်ဖွဲ့

**We hate wars,
mother**

We hate wars,mother
I still remember the time
when I heard we go to war
because we hate war,.....

Piffany and sword
When they compete,

love piffany and let go of
the sword.

We hate wars
Thats the poem my
mother always use to
recite.

O Mother,
You shaped one era and
flew away.
We the sons...on the path
of hope

Piffany and sword
When they compete,
I shall uphold piffany and
use my sword.
And we will fight till we
win the war.

In reality,
we hate wars mother.
we hate wars .....

**POEM BY YE YINT THET ZWE
TRANSLATE BY**

YE YINT TIN AUNG MOE

ဘုရားသခင် အလိုမတူရင်
သစ်ရွက်တောင် မလှုပ်ဘူး
မဟုတ်လား မေမေ

မေမေ
တိုးတိုးဖွဖွ ရွတ်ဆို
ကျနော်ပါးပေါ်မှာ မျက်ရည်တွေ
စိုလို့။

စိမ်းလန်းတဲ့ သစ်ရွက်တွေကြားက
ဖြာဆင်းလာတဲ့ နေရာငြိမ်မှာ
ဆောင်းရဲရနဲ့ ကို ခံစားမိတယ်
တိုတောင်းလှတဲ့ နွေရာသီဟာ
စနစ်တကျ ဆုတ်ခွာနေရှာ ပေါ့။

နေ့မှန်းညှာမှန်း မသိအောင်
လင်းရှင်းနေတဲ့ အနေအထား
ပျက်ပြယ်
ညဟာ သူ့ဘဝကို သူ
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပြန် ဆုပ်ကိုင်မိပြီ။

သူတို့ ရဲ့ ရာသီလေးပါးထဲမှာ
ကျနော်သာ ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ်
မဆုပ်ကိုင်နိုင်သေး
သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းနေရတုန်းပဲ
မေမေ။

ဒီနေ့ ဥပုသ်ရက်တွေ လွန်မြောက်
ဘုရားသခင်ထံတော် ပါး
ဝတ်ပြုတို့ ရောက်ခဲ့တယ်။
ကွယ်လွန်သူ အဖေအတွက်
ကျန်ရစ်သူ မေမေအတွက်
ကွဲကွာနေကြရသော
မိသားစုအတွက်
ကျနော်ချစ်တဲ့ အမိ
ဗမာပြည်ကြီးအတွက်
ကမ္ဘာကြီးအတွက်
မျက်ရည်စက်လက်နဲ့
ကျနော် ဆုတောင်း
မေတ္တာ ပို့ သတယ်။

မေမေရေ
ပြန်လာခဲ့ပါ သားရယ် ဆိုတဲ့
မေ့မေ့စကားသံ နောက်မှာ
အကြိမ်ကြိမ် ရောက်ခဲ့တဲ့ နောင်တ
အမေ့ခြေရင်းမှာ ချခွင့်
ရပဲ့ဦးမလား
ကျနော့ရောဂါ ကျနော်သာ
အသိဆုံးပါ မေမေ။

နေထိုင်နေရတဲ့
လေးဆယ်ကျော်
သက်တမ်းအတွင်းမှာ
အဖေ့ကို ချစ်ခဲ့တယ်
မေမေ့ ကို ချစ်ခဲ့တယ်
အကိုနှစ်ယောက်နဲ့

တူမများကို ချစ်ခဲ့တယ်
ညီမလေးကို ချစ်ခဲ့တယ်
သမီးနဲ့ သားကိုချစ်ခဲ့တယ်
ဆွေမျိုးသားချင်းများကို
ချစ်ခဲ့တယ်
အယူအဆတူသူ မတူသူ
မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများကို
ချစ်ခဲ့တယ်
အမှန်တရားအတွက် ခံစားချက်နဲ့
ကဗျာများကို ချစ်ခဲ့တယ်။

မေမေရယ်
သားမှာ အဲဒီလို ချစ်ခြင်းတွေက
လွဲလို့
အားလုံးအပေါ်
တာဝန်မကျေခဲ့ဘူး။
ဘာမှ မလုပ်ပေးနိုင်ခဲ့ဘူး။
တယောက်ထဲ နေရတဲ့အခါ
စဉ်းစားချိန်တွေ ပို များလာတယ်။
ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ လူတွေ ဘာကြောင့်
ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေကြသလဲ
ကျနော် တစတစ
နားလည်လာခဲ့ပေါ့ မေမေ ။

သို့သော်လည်းပေါ့ မေမေရယ်
မသေခင် တခါလောက် မေမေ့ကို
ပွေ့ဖက်ခွင့်ရချင်သေးတဲ့ စိတ်

ချစ်သော ညီမလေး သမီး သားနဲ့
ပြန်ဆုံချင်သေးတဲ့ စိတ်နဲ့
မိသားစုဝင်တွေ မိတ်ဆွေ
သူငယ်ချင်းတွေ
ပြန်ဆုံချင်သေးတဲ့ စိတ်
ကဗျာတွေကို ချစ်မြတ်နိုးခွင့်
ရေးသားခွင့်
ရချင်သေးတဲ့ စိတ်
အဲဒီစိတ်တွေနဲ့ ကျနော်လေ

ဘဝကို ကျားကန်ထားရင်း
အနိုင်မခံဆိုတဲ့ ကဗျာနဲ့
အကယ်၍သာ ဆိုတဲ့ကဗျာတွေကို
ဘုရားဂုဏ်တော် တခုလို
အကြိမ်ကြိမ်
ရွတ်ဆိုနေမိတော့တယ်။

ရဲရင့်သက်ဖွဲ့
၂၀၀၈.၂၀၁၂
၄.၅၉ အေအမ်

**If God is unwilling,
even a leaf doesn't
move right mom?**

Mother, mother
I whispered slowly and
softly

Tears dripping down my
cheeks.

I can feel winter
approaching among the
sun rays that
Pass through the freshest
and greenest of leaves
Summer time is fading
away slowly and quietly.

Gone are the days of the
midnight sun.

The night can finally get
it's life back
Firmly and surely.

In their four seasons,
Only I can't get a hold of
my life.

I am still fighting with
death, mother.

Gone are the days of
fasting and went to the
side of God to pray today.
For my father who has
passed.
For the mother who is left
behind.

For the family members
that are apart.

For my beloved land of
Burma.

For the mother earth.
I prayed for all while tears
rolled down my cheeks.

O mother.
"Please come back son."...
That's the voice of you
calling out again and
again.

I am not sure if I will ever
have a chance to feel
regret by your feet again.
I know my illness the best,
mother.

For the forty years

I've lived,
I loved my father
I loved my mother
I loved my two brothers
I loved my nieces
I loved my dear little dove
I loved my daughter and
son
I loved my relatives

I loved people of different beliefs
I loved my friends and acquaintances
I loved the poems out of love for the truth...

O mother, I did not do my part for all except these loves.
I was not able to...
As I lived alone,

I had more time to think why people on this earth commit suicide.

I started to understand them slowly bit by bit, mother.

Even though mother I want to hug you once more before I die,

I want to live with my little dove, daughter and son once again.

I want to write the poems that I love once again.
All these wishes and thoughts makes me

wanna defy death himself, mother.

**POEM BY YE YINT THET ZWE
TRANSLATE BY
YE YINT TIN AUNG MOE**

တခါက တဘဝကို ငါစိုက်ခဲ့တယ်

စပယ်ပန်းပျိုးလေးတွေ
ငါစိုက်ခဲ့တယ်
မင်းကတော့ ငိုလိုက် ရယ်လိုက်
သောကတပေမ္မ ဒုက္ခတပိုက်
ခေတ်ရဲ့ ရိုက်မောင်းပုတ်မောင်း
မီးမောင်းထိုးပြကျန်ရစ်ခဲ့တယ် ....

စပယ်ပန်းပျိုးလေးတွေ
ငါစိုက်ခဲ့တယ်
နေနိုင်ရက်နဲ့ မင်းရဲ့ အနားမှာ
မနေဖြစ်ခဲ့တဲ့အချိန်ကလေးတွေ
သိချင်းလေးငြိုး
ဘဝခရီးကတော့ ကြမ်းတယ်။

စပယ်ပန်းပျိုးလေးတွေ
ငါ စိုက်ခဲ့တယ်
မစွန့် လွှတ် မစွန့် စား
အနစ်နာမခံသူဟာ
ဘာမှဖြစ်မလာဘူး မဟုတ်လား
မင်းက သိရက်နဲ့ မိုက်ခဲ့တယ်

ငါက ငါထင်တာထက် ငါဟာ
ပိုအခဲ.....။

အခုတော့ သည်ဒုက္ခတွေ ပြီးဆုံးပြီ
ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတူခြင်း
မတူခြင်း ဘယ်သို့ ရှိမယ်
ငါမသိချင်ပါဘူး
သစ္စာတရား ဆိုတာလဲ
ငါမသိချင်ပါဘူး
ချစ်ချင်း မေတ္တာတရား
ငါမသိချင်ပါဘူး
ဒီကမ္ဘာထဲမှာ ငါဘာမှ
မသိချင်တော့ပါဘူး ..။

ဒါပေမယ့် ....
နင် မပေးရင် ငါလဲမရတော့ဘူးပေါ့
စပယ်ပန်းပျိုးလေးတွေ
ငါစိုက်ခဲ့တယ် .....။
ရဲရင့်သက်ဖွဲ့

**I planted these
jasmine trees**

I planted these
jasmine trees
but you cry then
you laugh
hugging sorrows
and troubles
felt the storms of

modern era
left behind in a spotlight

I planted these
jasmine trees
I did not stay even when
I could be by your side
I mumbled songs softly
As my life is going tough

I planted these
jasmine trees
I didn't let go or take risk
the one who sacrificed
Became nothing isn't it
you were foolish
Even though you knew
I was foolish more than
I thought I was now
these troubles are over
maybe god agrees or
May be he doesn't
Don't wanna know
what is faith
Don't wanna know
what is love
Don't wanna know
anything in this life

But if u did not give
There's nothing I can get
I planted these
jasmine trees

POEM BY YE YINT THET ZWE
TRANSLATE BY
YE YINT TIN AUNG MOE

**ကမ္ဘာဦးရဲ့ နေ့ လိုပဲ
နွေခနဲနက်ခင်းရဲ့ လှပံ့ထူး**

ဆောင်းရာသီဟာ
သူ့စိုက်ပျိုးသမျှ
ကုန်စင်အောင်ရိတ်သိမ်းမသွားခဲ့
ဘူး
နွေရာသီရဲ့ ဖြစ်ပုံများ
အနွေးထည်ခြုံလို့
ရိရအခက် ဝိုရအခက်
တဆောင်းလုံးမက်ခဲ့ရတဲ့ အိပ်မက်
ငါတို့ ... ကြော့ကွဲဘို့
အတွက်တော့မဟုတ်ဘူး .....။

နွေဦးတဲ့
လေရူးက ပွေပွေ
အလို .... မိုးတွေကလည်းစွေစွေ
နွေဦး ... နွေဦး ... နွေဦး
မျှော်သူကို ရင်ကွဲအောင် မလုပ်နဲ့
တောင်းပန်တယ် .....။

နွေဆိုတာ .....
လှတ ပတ အပျိုမလေးတွေရဲ့
ကြွကြွရွရွဟန်တွေ မပါရင်
ဒါ ... နွေမဟုတ်ဘူး
သိမ်မွေ့ လျှင်မြန် အုပ်ဖွဲ့ ပျံသန်း

ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း
ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်
အဲဒီ ... ခြင်မိုက်တွေ မပါရင်လည်း
ဒါ ... နွေမဟုတ်ဘူး
မိုးအောက်မြေပြင်အလှဆင်
အိမ် လမ်း တံတား
ပြုပြင်မှုများမတွေ့ ရရင်
ဒါ ... နွေမဟုတ်ဘူး ....။

ငါရောက်နေတဲ့ ဝင်ရိုးစွန်းအရပ်က
နွေရဲ့ပြုဇာတ်ကို ခင်းကျင်းပြသ
ကြည့်တာပါ။

စိတ်ကူးတွေ ဝတ်လစ်စလစ်
လမ်းတွေပေါ်မှာ
ကမ်းခြေပေါ်မှာ အိပ်မက်တွေ
နွေဦးနဲ့ ဖူးပွင့်ခဲ့ကြတယ်.....။

ရဲရင့်သက်ဖွဲ့
၁၆၀၆၂၀၂

Beauty of summer

Beauty of summer just like
the beginning of days

Winter did not harvest
Everything it planted
look at state of summer
a blanket in need and

Hard to cry or laugh
All the dreams I had
during winter
Certainly it was not to
break my heart

O summer
whirl wind here and there
rain drizzling now
and then

O summer,
o summer, o summer
please don't break the
heart of

Those who's been waiting
for a Long long time
summer

Is like the beauty

Of a virgin
without that kind of
beauty

It is not summer at all
Soft and swift

Fly in groups
And fight like warriors
without these mosquitoes

It is not considered
summer
sky high and also on land
If the beauty if the houses
Roads and bridges
Cannot be seen
It is also not summer

the pole I'm at shows
The beauty of summer
Like a play on stage
Being on these naked
streets
My mind on these lonely
beach
my dreams bloomed
together with
summerhouse.

**POEM BY YE YINT THET ZWE
TRANSLATE BY
YE YINT TIN AUNG MOE**

**ဘယ်နှစ်ကြိမ် ဘယ်နှစ်ခါ
ချစ်ဦးမလဲလေ**

နောက်တကြိမ်
ပြန်မဆုံချင်တော့ပါဘူး
နောက်တကြိမ် နောင်တ
မရချင်တော့ပါဘူး
နောက်တကြိမ် အသဲမကွဲ
ချင်တော့ပါဘူး

နောက်တကြိမ်
နောက်တကြိမ်
နောက်တကြိမ်

ဘယ်နှစ်ကြိမ်
ဘယ်နှစ်ခါမှန်းမသိအောင်

နှစ်မွန်းခွဲရ ချစ်ဒုက္ခများ

အဲဒီ ....

မျက်စိမပါတဲ့.....

လျှာအရိုးမရှိတို့ ရဲ့

ရှည်လျားလှတဲ့ သမိုင်းကြောင်း

ရင်ကွဲနာအပိုင်းအစများ

နောက်တကြိမ် .....။

ရဲရင့်သက်ဖွဲ့

၀၃၀၆

**How many more
times do I
want to be in
love**

How many more times do
I want to be in love
I don't want to meet again
I don't want to regret
again
I don't want get get my
heartbroken again

Another time
Another time
Another time

I lost count in all the

sorrows

And all the pain I get from
love

That sightless and
boneless tongue
and it's long history

And the shattered pieces
of my broken heart.

**POEM BY YE YINT THET ZWE
TRANSLATE BY
YE YINT TIN AUNG MOE**

**All our hearts are
full of love**

On Mother's Day
sons who love their
mother give love to her

On Mother's Day
daughters who love their
mother give love to her

On Mother's Day
children who lost their
mother give love to their
lost mothers

On Mother's Day
every single one

who love their mother
Give love to their mother

on Mother's Day
love given by all children
who love their mother
and love given by
all mothers to their
children, and they whole
world is full of love
according to
Mr. Maung Chaw Nwel

All our hearts are full of
love.

**POEM BY YE YINT THET ZWE
TRANSLATE BY
YE YINT TIN AUNG MOE**

**အမေများနေ့ မှာ ရင်ဘတ်ချင်း
ချက်ပင်ထိုးကြ**

အမေများနေ့ မှာ
အမေ့ကိုချစ်တဲ့ သားတွေက
အမေ့အတွက် မေတ္တာပို့ တယ်
အမေများနေ့ မှာ
အမေ့ကိုချစ်တဲ့ သမီးတွေက
အမေ့အတွက် မေတ္တာပို့ တယ်
အမေများနေ့ မှာ

အမေပျောက်နေတဲ့
သားသမီးတွေက အမေ့အတွက်
မေတ္တာပို့ တယ်
အမေများနေ့ မှာ
အမေ့ကိုချစ်တဲ့ လူသားအားလုံးက
အမေ့အတွက် အမေ့ကို မေတ္တာပို့
တယ် ....။

အမေများနေ့ မှာ
အမေ့ကိုချစ်တဲ့ သားတွေအတွက်
အမေက မေတ္တာပို့ တယ်
အမေများနေ့ မှာ
အမေ့ကိုချစ်တဲ့ သမီးတွေအတွက်
အမေက မေတ္တာပို့ တယ်
အမေများနေ့ မှာ
အမေ့ပျောက်နေတဲ့
သားသမီးတွေအတွက် အမေက
မေတ္တာပို့ တယ်
အမေများနေ့ မှာ
အမေ့ကိုချစ်တဲ့
လူသားအားလုံးအတွက် အမေက
မေတ္တာပို့ တယ် ....။

အမေများနေ့ မှာ
အမေ့ကို ချစ်လို့ ပို့ တဲ့
မေတ္တာတွေနဲ့
အမေက ချစ်လို့ ပို့ တဲ့
မေတ္တာတွေ မွေးပျံ့ ထုံသင်း
ဟောဒီ ဒွန္နယာကြီးထဲမှာ
အမေ့ကိုချစ်တဲ့သူချင်း

ဝတ်မှုကူးကြ
ဆရာမောင်ချောနွယ်ရဲ့ စကားနဲ့
ပြောရရင်
ရင်ဘတ်ချင်းတော့ ခု
ဂျက်ပင်ထိုးလိုက်ကြ ရုံပ။

(အမေများနေ့ အမှတ်တရ)
ရဲရင့်သက်ဖွဲ့
၀၆၀၅၂၀၁၁

Juha Eskola

EUROPEAN NIGHTS SUFFERINGS!

Ye Yint Thet Zwe